

MORNING STAR

Registered as a Newspaper

Published every Friday

VOL. 105

JAFFNA, FRIDAY, March 9, 1945

NO. 10.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION, BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

NEWS

LOCAL

William Mathie Memorial Women's Centre

The annual celebrations of the above Centre was held last Saturday. There was a whole-day programme commencing with a Communion Service early in the morning and ending with a Public Meeting in the evening. A Sale of Work, the proceeds of which is to be utilised for the support of the Orphans of the Centre was successfully organised and was formally opened by Mrs. James Joseph. At the Public Meeting presided over by Miss E. M. Thillampalam, the President of the Board of Management, Dr. Crossette Thambiah and Miss Mathal gave special addresses. Mrs. S. T. Aseervatham, the Secretary presented the Annual Report. Miss L. G. Bookwalter, the Superintendent of the Centre urged the necessity for a National Leader to take charge of the work.

The Law Society of Ceylon

An important conference was held at Hultsdorf this week in connection with the Draft Ordinance to Incorporate the Law Society of Ceylon.

There were present His Lordship the Chief Justice, Hon'ble The Legal Secretary, The President of the Law Society, the Legal Draftsman, the Principal Assistant to the Legal Secretary and the Secretary of the Law Society of Ceylon.

It was understood that the main provisions of the Draft Law Society Ordinance were considered and important decisions taken to facilitate early incorporation.

Personal

Dr. N. M. Vanniasinghe, who proceeded to Madras and Bombay and flew over to London, has returned to Jaffna.

He has been elected a Member of the Institute of Public Administration (Eng.) and has also been presented with a medal by the Royal Institute of Public Health and Hygiene (Lond.)

—Mr. N. Veluppillai, Chief Clerk, Ratnapura Kachcheri, has been appointed Additional Administrative Assistant to the Director of Commerce and Industries, Colombo, with effect from 1st April, 1945.

INDIAN

Mahatma Gandhi

The President, Mysore State Congress has wired to the Mahatma inviting him to stay at the Nandhi Hills, a health resort about 60 miles from Bangalore in view of the Press report that Gandhiji has been advised by the Doctors not to stay at Srirangam owing to his weak condition.

Plea for better Status for Teachers

The Vice-Chancellor of the Annamalai University, Mr. M. Ruthnaswami speaking to the members of the Staff of the Pachaiyappa College said that they should not be discouraged by service conditions and that they should carry on in the spirit of missionaries devoted to the cause of education. There was no doubt, he said, that service conditions of teachers needed improvement vastly to fill them with the necessary enthusiasm for the work and to enable them to acquire the requisite mental equipment so that the teaching profession might be placed on a par with the Government Civil Services.

FOREIGN

Roosevelt to visit Britain

It is understood that President Roosevelt is expected to make a visit to London in the course of the year. He will be the guest of the King at Buckingham Palace. The British Government hopes that Marshal Joseph Stalin will visit Britain soon after the end of the European War.

NOTARY S. KANDIAPILLAI

When Notary S. Kandiapillai passed away at midnight on Thursday the last instant, one of the most dynamic personalities of our generation passed into eternity. He was about sixty-four years of age when he died. Practically the only official position he may be said to have held in the Protestant Christian Council was Head Master-ship of the Tellippalai Training School in the early years of the century. This certainly was a rare honour considering the fact that he was appointed to succeed Pastor Veerakutty when he was in his early twenties. In 1911, he was elected to a Panchayat that was to settle all disputes arising among Christians. It is doubtful if the Panchayat ever functioned but it was certainly a unique tribute to a young man of 30, at a time when the Church was extremely rich in leadership. He was in the Devolution Committee of nine that signed the 1927 Report. He has been off and on on the Executive. He was not however a member of any many Committees and Boards as one might have expected partly because he was handicapped by an inadequate knowledge of English; but chiefly because most people found the task of managing him in a committee a little too irksome for their patience. With occasional breaks he has however been a member of the Council of the S. I. U. C. for many years. He was practicing Notary for nearly 26 years.

It was therefore not through any distinctive official achievement individual or corporate that he has stamped himself upon his time, as through the strength of a unique personality. It was the man himself and not anything that he did that is memorable about him. The man himself was *su generis*. Often the centre of controversy, what nobody ever thought of questioning about him was his supreme courage. In a country where diplomacy is deemed a great gift he scorned utterly to be diplomatic. Mr. Dale Carnegie has written a book on "How to make friends." The making of friends is turned into an art. Notary Kandiapillai has many friends, but these friends were made by the sheer goodness of his heart not certainly through any conscious or deliberate effort in that direction. Vote catching of any sort in any department was entirely beneath his contempt. It hardly ever occurred to him that he had to agree with any one else. He was one of the few persons one knows who could get up in any assembly totally unembarrassed by the fact that every body in it was against him. Often he would make impassioned speeches about what seemed trivial points to others, at other times he would launch late an attack upon some axiomatic practice. This latter habit of tilting at windmills while quite diverting as long as it lasted had another side to it. It was often remarked in the Council meetings that business was despatched speedily because the Notary had not been present. His failure to toe the line, his challenge of accepted practices or his making of an issue out of a minor point seemed to many sheer perversity. It was however simply his love of truth as he saw it and a determination to be faithful to it. When a young politician went and told Mr. Aquith that he would not agree with Mr. John Burns and therefore wanted to resign from Government, Mr. Aquith said to him "Go and make your peace with Burns. Burns is not a human being. He is a force of nature." This is how Mr. Kandiapillai often appeared, almost like a volcano eruption. There seemed to be no use arguing with him. What he wanted to say he would say.

Notary Kandiapillai was a fine scholar. He kept on studying. Most books on his shelves were quite new, a somewhat rare phenomenon in a Tamil Scholar's Library. He was a poet of no mean order. Not being versed in music he seldom tried his hands at lyrical compositions. New tunes swept over the country without touching him; but his command of the classical Tamil metres, both Kabbalah Foundation and heavy was extraordinary. His religious poems, many of which are of an extremely high

order of merit. One of his poems published in the secular press some years ago was I believe copied by the local Catholic Tamil Paper. It is certainly necessary that his religious poems should be collected and published. He was himself often on the verge of doing it. It is however not as a scholar or a poet that he will be remembered. For sheer brilliance of wit he will go down as one of the best intellects produced by the country. Many of his aphorisms became current coin and kept in circulation for a long time. If the ancient Tamil poets came back to earth they would have found a person who would have fitted easily into and made a mark in their impromptu competitions of wit and scholarship. If Dr. Johnson had understood Tamil or the Notary known more English they are just the sort of persons who would have vastly enjoyed each other's company, turning our epigrams on everything and every body far into the midnight. With the same linguistic adjustment he would have found himself in good company with Mr. Chesterton turning every sentence upside down and yet making it convey sound commonsense.

Notary Kandiapillai was a man of deep loyalties. He was greatly attached to his family, very devoted to his friends, intensely interested in the Church and above all dedicated to his Lord and Saviour. Those who found him critical of the Church or the ministry got the impression that his criticism was dictated by animus. It was simply the criticism of one who found that his own standards and ideals had not been attained. As a person immersed in Tamil literature the foreignness of many of our practices grated on him. Tamil hymns set to English music bored him exceedingly. The conduct of a number of our meetings in English made him remark bitterly that his children would go to Heaven because they knew English but that he and his wife would go to Hell because they didn't. He was passionately anxious that the religion of his Master should become a thing of the soil. Our whole system seemed to him unadjusted to local conditions and atmosphere. He was therefore deeply

NOTICE

Please send all editorial correspondence as well as all business matters to Tellippalai. This will ensure prompt attention to the matter sent.

hurt that people failed to understand him. He was extremely grateful for any word or act of understanding and sympathy. His poems leave no doubt about the depth and sincerity of his religious convictions.

Warm hearted, generous to a fault, unwaveringly loyal to truth as he saw and possessed of the vision of an entirely indigenous Church, he will ever remain dear to those who knew him well.

In Affectionate Remembrance

OF

Emily Rasammah

(Mrs. S. A. Edward)

Who Departed this Life on 8th March, 1939.

"Her life was a life of sacrifice"

She lived and toiled for her dear ones

Now safe in the arms of Jesus she lies

Until we meet again"

(Inserted by her sorrowing children.)

Kokuvil,

6-3-45.

In Memoriam

Rev. V. R. Samuel

Called to be with Christ

On 7th March 1939

"The beloved of the Lord shall dwell in safety by Him"

"Both my arms are clasped around Him"

And my head is on his breast,

For my weary soul hath on Him

Such a perfect—perfect rest,"

(Inserted by his widow.)

Sanglitope,

Nallur, Jaffna.

For Customers only— Few thousands of yards of cotton materials, in white, coloured, printed and plain, suitable for suits, shirtings, jackets, frocks, and other purposes, have just arrived at Novelty Silk Store, Main Street, Jaffna. These goods shall be available for distribution immediately after Price Marking.

According to their distribution scheme, at present, of course first chance is given to their "Regular Customers" and then in order to see that the goods are given to the proper people in need, the next chance is for their "Known Customers".

As their main line of Business has throughout been Silks and Sarees etc., and as such they have always catered to a certain class of people, they wish to retain the similar connections now too. They are therefore providing better facilities to their regular clientele.

Their "Regular Customers" are those who have been making purchases at least once a month or those who have purchased a Silk Saree any time during the course of an year.

Their "Known Customers" are those who have made their purchases at least once during the past one year.

At present their distribution for the month of March shall be—

To every school girl —	A dress length.
To every school boy —	A short or a shirt length.
To each known customer —	About 3 yards of any suitable material.
& To regular customers —	Reasonable quantity according to their needs.

"Novelty Silk Stores" do not import goods at overloaded prices, and as such their prices are much cheaper than what is called as controlled price" and sold to you elsewhere. They have recently completed their arrangements to get an adequate supply of several thousands of yards of cotton materials in regular shipments for which top first preference shall always be given to their regular clientele.

Are you one of their customers? — If so, see that your name is registered with them.

நீதி இராச்சியத்தாரை உயர்த்தும்; பாவமோ எந்தச்சனங்களுக்கும் இகழ்ச்சி.

புதினக் குறிப்புகள்

உயில்லியம் மேர் குரூபப் பென்ஸில் நியா வருடோர்வாவம்

மருத்துவத்திலுள்ள உயில்லியம் மேர் குரூபப் பென்சன் சிலியத்தின் மூன்றுவது வருடோட்சுவம் 1915ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 3ம் திகதி செவ்வனே காத்தேறியது. சூலை 7 மணி போல கார்மண பரிமாறப்பட்டது. அதன் பின் 8 மணிக்கு ஸ்தோத்திர ஆராதனை ஸ்ரீமதி G. M. லீலினால் நடத்தப்பட்டது. அவ்வாறானையில் ஸ்ரீமதி G. ஹமில்டன் அம்மன் "சந்திரன் எப்பொழுது சந்தோஷமாயிருக்கின்றான்" என்ற வாய்தந்தி போன்ற, கண்களே கந்தம் போதர் "சிறிந்த சீயமும் வையியமும்" என்ற விஷயத்திலும் பொழிவுகள் காத்தினர்.

பென்சன் சிலியத்தின் விசேஷ சொழிஞ்சுயரமியாதி செவ்வொழிந்த காட்சி காணப்பட்டதென்பின், "சிறிந்த குறிப்பு இயக்கம்" எனும் விஷயத்திற் கண்டதையுடல் கடைபெற்றது. அதற்கு கணம், D. T. கான்ஸ் போதர் காத்தினர், வந்திருந்தோர் யாருக்கும் போசனம் வழங்கப்பட்டது.

பிரசித்த கூட்டம் ஸ்ரீமதி E. M. சில்லியம்மன் அம்மனின் சலவையின் கீழ் கடைபெற்றது. அக்கூட்டத்தில் ஸ்ரீமதி S. மத்தாயம், Dr. குருகுமார் சம்பவாபர் "சந்தரைய தேவகனிலே பென்சன் என்ன செய்கின்றான்" என்பதில் பெரிஸ் விளையாடல் காத்தினர். சிலியத்தின் சென்ற வருடாந்த அறிக்கை ஸ்ரீமதி G. ஆர்வாதம் அம்மனினால் வாசிக்கப்பெற்றது. சிலியத் தலை ஸ்ரீமதி L. G. புக் வால்ஸ் தமது குறிப்பினாலே தொடக்கம் செய்துகொண்டார். கதேச ஸ்திரிகளே இதற்கு தலைவகளை வகிக்கும் காலம் சீக்கிரம் வரவேண்டாமெனவும் பேசினர்.

இடைக்கால இனிமையான பாட்டுக்கள் பாடப்பெற்றன.

செபம், ஆர்வாதம் என்பவற்றுடன் கூட்டம் முடிவெய்தியது.

இச்சிலியம் கூட்ட சிலியலிருக்கும் பென்சன்களுக்கு வருகாவதில் அதிக கண்மைக்குரிய ஸ்தானமாய் விளங்குகமென காம சீச்சுவாயிருக்கலாம்.

தொத்தரில் கத்தையபிண்டையிற் தேவையோசம்

பண்டத்தரிப்புப் பகுதிக்கு தொத்தரிசாசுவீருத் திரு. ச. கத்தையபிண்டையினர் அவர்கள் 1915ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 1ம் திகதி பிற்பகல் தேவையோசமாயினர். திரு. கத்தையபிண்டையினர்கள் தெல்விப் பழைய போதனாசிரி வித்தியாசாலயிற் கத்தையபிண்டையினர், அங்கேயே உபாத்தியாயாதையும், பின்பு தலைமையாசிரியராவேயிருத்தவர். மதுமுக பிரசித்த தொத்தரிசாசுவீருத்தலைவருடன்கூடாகக் கட்டையாற்றியவர். தொத்தரிசின் வேலையில் சேர்மை, சிதாமம், உண்மையென்பவற்றைக் கடைப்பிடித்து நடத்தவர்.

போதனாசாலயிற் கத்தையபிண்டையினர் விசுவாசியிற், யேகவலாயியைத் தனது இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு, சிறித்த விசுவாசத்திலும் பக்தியிலும் வளர்ந்து வந்தவர். தமிழ் இலக்கண இலக்கியம் சமீர் தேர்ச்சியுடையவராக இருந்தார். கவிவண்மையுடையவராய், பல பாட்டுக்களைக் கட்டியிருக்கின்றார். கல்லு குடும்பத்துக்குப் பிள்ளையே கல்வனர்ப்பில் வளர்த்து வந்தார்.

அவரது பிரேதமே ஆராதனை வீட்டிலுக்கு மேற்காலயிலும் கணம் J. V. J. ஆகஸ்ட்டு, கணம் N. குருவித்திரன், கணம் E. K. யேசுதாசன், கணம், G. D. தொமன் எனும் குரவர்களால் நடாத்தப்பெற்று அவர் சீரம் கல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. அவர் பிரியார் தயருமம் மனைவி மக்களுக்கு மது அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

"இவன் தச்சன் அல்லவா?"

மார். 6: 3.

பூதங்கள் யேசுசு தருடைய மேலான உபதேசங்களையும், அப்புகள் கிரியைகளையும் கேட்டுக் கண்ட போது அதிர்ந்ததும் அவர்பேரில் எரிச்சலாளுகும். அவர்கள் போச அவர்கள் எரிச்சலைக் காட்டுகின்றது.

"இவனை இவனுக்கு எங்கே யிருந்தவர்தான்? இவன் கைகளிலும் இப்படிப்பட்ட பலத்த செய்கைகள் நடக்கும்படி இவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட குரணம் எப்படிப்பட்டது? "இவன் ஓக்கன் அல்லவா?" என்பது ஒரு தச்சனிடமிருந்து இப்படிப்பட்ட பலத்த செய்கைகளை நீங்கள் காத்திருக்கவில்லையாக்கும். ஆனால், கவனிப்புகள். அவரது கரங்களிலுள்ள பலத்த செய்கைகள் செய்யப்படுகின்றன. உங்களுக்கு விசுவாசமில்லாத திருந்தால், அவரிடத்தில் பலத்த செய்கைகளை நீங்கள் காத்திருக்க மாட்டீர்கள் தான். அவரிடத்தில் பலத்த செய்கைகளைக் காண உங்களுக்கு விருப்பமில்லையாக்கும். பின்னை நீங்கள் அவற்றைக் காணமாட்டீர்கள். ஆனால் யேசுசுதான் ஓம் தச்சன்தான்.

1. ஒரு தச்சன் முறிந்து சென்ற போனவற்றைத் திருத்துகின்றான். சிவியத்திலும் இது உண்மை. ஓம் தம் முடைய அற்புதக் கரங்களினாலே இரத்த தச்சன் முறிந்து சென்றதானால் எவ்வகையாகத் திருத்தியிருக்கின்றான் என்பதை அச்சரியில் உங்களிற் சிலர் நம்பிக்கையின்மீறும். இவரே அவரிடம் போயிருக்கலாம். அவர் அம்முறிவை மாற்றுவார்; திருத்துவார். வேறு சிலரில் பரக்கவல்லியும் முறிவு, இன்னாறு சிலரில் பங்கன் எனும் செரிவுகள். சிவியங்களிலே வெவ்வேறு வகையான முறிவுகள், செரிவுகள், உடைவுகள் இருக்கும். எவ்வகையான முறிவு, செரிவு, உடைவையிருப்பினும் அவற்றை அவர் திருத்துவார். பழுதாய் பார். அப்படித் திருத்தும்போது முறிவுக்கு முன்னிருந்ததைவிட சிவியத்தை விசேஷம்பெறச் செய்யுவார் இரத்த தச்சன். இவர் செய்ய திட்ட நிருத்தங்களைப்பற்றிச் சாட்சி சொல்லக்கூடாட்டால், உங்களிற் பலர் ஆச்சரியமான திருத்தங்களைப் பற்றிச் சாட்சி சொல்லுவீர்களென்பது நிச்சயம்.

மார்சு கவிசேஷத்தைத் திருப்புகள், அங்கொரு விடே அதுகொண்டு பிப் போனது. வீட்டின் தலைவனை லேகியெனவும் பிசாசுபிடித் தாட்டுகின்றான். ஒரு வீட்டின் பிள்ளை மரித்தவிட்டான். இன்னொரு குடி 18 வருடமாய்க் கனியாயிருக்கின்றான், ஏழை மனுஷி. இரத்த தச்சன் தொடுகின்றார். எல்லாம் திருத்தப்படுகின்றது. "இவன் தச்சன் அல்லவா?" ஆம், முறிந்த, செரிந்த, உடைந்தவற்றைத் திருத்திப் புதிதும் முழுதும் (Making Whole) ஆக ஆக்கக்கூடிய மகா வல்லமையுடைய தச்சன்.

2. புதிதான வேலைகளைச் செய்கிற தச்சன், பழுதாய்க்கிற வேலை யோசிய மாத்திரம் ஓர் தச்சன் திருத்திப்படிபுடும்மாட்டான். சித்தாரம் தீர்ந்த நவம் நவமான, அழகான பணி முட்டுகளை ஆக்குகின்றான் (Constructing Work). பரிசுத்த வேதாகமத்தைத் திருப்பினால், எவ்வளவு அழகு வாய்ந்த, பார்த்துக் கப்பலாக கிறும்ப்படத்தக்க, குரவா வண்ணியம் கிறறத்த சிவியங்களை இரத்தச்சன் ஆக்கியிருக்கின்றாரெனக் காலணாம்.

3. மேலும் தச்சன் றட்பமும் துணைமுடைய வேலைகளைச் செய்கின்றான். Art Gallery அல்லது சித்தக்கூடம் போன்ற இடங்களுக்குப் போய்கள், அங்கு துணை துணை மாண வேலைகள் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். சனங்கள் போய்ப் பார்த்து, அவற்றை ஆக்கின தச்சனைப் புகழுகின்றனர், திருச்சுபைச்சரித்திரத்தை வாசியுங்கள். நாங்கள் ஆச்சரியப்பட்ட தக்கதாக எத்தனை பரிசுத்தவர்களை, பரிசுத்தவாட்டிகள், ஜிவன் முத்தர்கள், உருவகளைத் தருகின்றோம். இரத்தச்சன் திருத்தியிருக்கின்றார். யேசுசுதான் மெய்யான தச்சன்தான்.

கடிதம் கதேச உணர்ச்சியும் கவிசேஷ பிரபலமும்

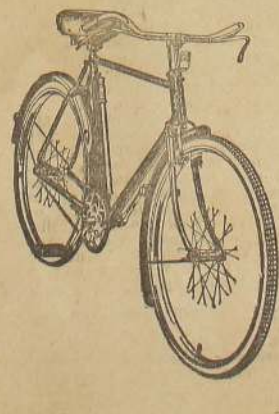
க. பே முத்தையா. (முற்கொடர்)

மது அயலாரான புறமசு கண்பரணையும் வெருட்டிக் கண்காமல் கம்முடன் அணைக்கிறதாய் இருக்கிறது. காரும் அவர்களுள் சேர்ந்த சகோதர பான்மையில் உலக ரட்சனைக் கொழுது கொள்வதற்கு இச் சகேச உணர்ச்சி உதவி செய்திருக்கின்றது. இச் சகேச உணர்ச்சி அணை இப்பக்கங்களையும், சங்கக் களையும், ஆசிரமங்களையும் பிசுபிவிப்பித்திருக்கின்றது. மது ஆகில காரிசுமுள்ள திருச்சுவையிலும் பார்த்துக் கிறித்துவ ஆசிரமங்கள் புறமசு தருக்குள் அதிக செல்வாக்கடைந்திருப்பதில் காரணமென்ன? ஒரகல் சால உடிக் த உடையுடன் கீரல் தோய்க் கொழுது அந்த கா உடையுடன் திருப்பதா ஆசிரமத்தில் ஆலய வாசலில் ஓர் இரத்த சமயக் கிழவி கின்றார். கைகள் இரண்டையும் தன் கழுந்தக் கூப்பிக்கொண்டு கண்ணீர் வழக்கின்றாள். சீலாவின் ஆலயத்தில் அன்னளின் வாய் முணு முணுத்தது போல ஆலயமைய வாய் முணுமுணுகின்றது. என அப்போது இறைவனே என்று ஆலயத்தைக் கற்றிச் சுற்றிப் பிரதட்சணம் செய்யத் தொடங்கி குறை சிறித்துவின் சர்க்காரத்தில் சிறித்தவல்லவா இரத்த ஸ்திரீ செய்த செய்கைகளுக்கு ஆற்றல் உணர்ச்சியை வழங்குகின்றது. மருத்தும ஆசிரமத்தில் சின்னமாய் விளங்குவது தாமரை மலருக்குள் சிலுவை வைத்த வடிவமே. இச்சின்னம் கமது இருக்காளில் ஆழமாகத் தைத் திருக்கின்றது. இதற்குமேல் காட்டுப் புவாயி "வில்லி" புத்தத்தை இரவலாக வாசிக் அத்தற்குள்ளே சிலுவை வைத்துத் தொழுதுகொண்ட சீத் காட்டாராயியார் இவரி மது பிறப்புச் செய்தும் கம தாரிமையுடைய தாமரைப் பூவில் சிலுவை வைத்துத் தொழுதே கவிசேஷ பிரபலமாய்தற்கு உகந்தசென்ற மருத ஞாமிட ஆசிரமச் சின்னம் காமைப் பல

வந்தாரா அழைக்கின்றது. இதற்குமேல் கதேச உணர்ச்சி கவிசேஷ பிரபலமாய்தற்கு அத்தியாவசியமாய் வளர்ந்து புதுசாகவே. விசேச உணர்ச்சியைக் கண்ட மருண்டோடும் புறமசுதர்க்கை சதேச உணர்ச்சியைக் கண்ட தலைசாய்ந்த வண்ணுலா என்பதைக் கண்டோடும், கண்ணென்றும், காண்போம். சென்ற தூற்றண்டி எரிதும்யில் சிக்காதேவிலே கட்டத் தம்மத சமரமகாராட்டில் சுவாயி விசேசுணர்சு செய்த உபநிபாசத்தில் கமக்கும் சில அடிகள் கிடைத்தன. மகாத தாமரத்தி இக்காலத்தில் கம்முடைய ஆய்க்காளுக்கு எதிராகத் தலைசாய்ந்த முண்டி இதுளா காம் விவளங்கொண்ட வேண்டி. மத்திய காலத்தில் வடகண்ட கிழக்கிலிருந்து ஆரோப்பல் வந்து ஐரோப்பிய நாசரித்தை அழித்த "ஹன்ஸ்" சாதி யாரா ஐரோப்பியர் யிலேக்கா என்று அழைத்தார்கள். இசேசு கருத்தில் கிறித்த சமய விஷயநிர்மாயும், கவிசேஷ பிரபலமாய் வந்தார்களுடும் இரத்த சீத் காட்டிலுள்ள புறமசுதர்க்கை அஞ்ஞானிகள் மிகேசுதர்கள் என்று தாராளமாய் அழைத்தார்கள். அஞ்ஞானியையும், விசேசர்களையும் இடப்பிக்க காங்கள் பாடுபடுகின்றோம் என்று கூறினார்கள். இரத்த மண சிலுவைகாட்டி கிறித்த மார்க்கத்தை விசேசுணர்சு, மகாதாமா போன்றவர்கள் கண்டித்தார்ப்பேயைத் திரித்துவந்தும் கவிசேஷ பிரபலமாய் முடிவதும் ஒருகாலும் கண்டுகேட்டிராத அவரது துணைமனை அன்பை, உலகத்தை ரட்சித்த ஒப்பற்ற தியாகத்தை அவர்கள் மறக்கவல்லவா விடெனில் அவர்களது ஆத்தாக்க தியான சிந்தையிலே கிறித்துவின் காப்பிட்ட புகழ்மேல் பதக்கிருக்கின்றன. விசேச உணர்ச்சியிலும் பாரக்க சதேச உணர்ச்சியே ஆற்றத் தியாகமு, பூண தாழ்மையும்கலந்துகின்றன. இவ்வித சகேச உணர்ச்சியோடு செய்யப்படும் கவிசேஷ உழியும் அணை கிரண்களேனோ கிழக்கே உட்கத்த வரும் அருணைப் போல கமக்கும் பிறருக்கும் வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கும், எக்காலத்திலும் பாரக்க இக்காலத்தில் இச் சதேச உணர்ச்சி கிறித்துவ சமய களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது மதிக்கப்படுகிறது. இரத்த கல்லு அடையா எந்தை வரவேற்குகோம்.

THE SHOP FOR THE BEST BOOKS Heat, Light, Sound and Magnetism and Electricity by Mackenzie. A Class Book of Physics by Gregory and Hadley. Light and Sound by Stewart. Elementary Calculus by A. S. Ramsey, M. A. Heat by Hutchinson. Plane Trigonometry Part I by S. L. Loney. Elementary Trigonometry by Hall and Knight. A Tale of Two Cities. Practical Physics by Allen and Moore. Inorganic Chemistry by Oscroft. A Class Book of Physical Chemistry by Lawn and Sugden. THE C. L. S. BOOK SHOP, First Cross Street, Jaffna.

70 வருஷங்களுக்கு மேற்பட்ட அனுபவம்...

1872ம் ஆண்டுக்கு முன் இங்கிலாந்திலே முதல் ஹம்பர் துவிச்சக்கரம் செய்யப்பட்டது. ஹம்பர் துவிச்சக்கரத்தில் கிறப்பட்ட வரிகளும், பெலனும், இலேகம் இன்று அதனுடைய நீண்ட அனுபவத்தையும் அது செய்கை பண்ணப்பட்ட தருமமையும்காட்டுகின்றது.

ஹம்பர் துவிச்சக்கரத்தின் வர்த்து மட்டுப்படுத்தப்பட்டும் அதற்குத் தேவையான மறபகுதிகள் கிடைப்பதனாலும் ஹம்பர் துவிச்சக்கரத்தை யுடையோர் தொந்தரவு இல்லாமல் அதைப் பாவிக்கலாம்.

ஹம்பர்

மில்லர்ஸ் லிமிடெட், ஹம்பர் துவிச்சக்கரவழங்குநர்கள்.

ஆசிரியர்களுக்கு அன்பு பெருகுக
சேசமெக்கனார் நியமனபுருக
பாசனீகப்ப பரிசீலிபெருக
பேசு சாமியே என்மென்றுமோக்கவே

உதய தாரை

1945 ம் ஆடி மார்ச்சு மீ 9 உ

வியாபாரிகளின் குதுகல்
Traders' Tricks.

“கீழையியாபாரிகளிலே நான்
பூண்ட கம்பிக்கை யுடையவனு
பிடுங்குதேன்; ஆனால் அவர்களுக்கிடையே
சென்ற இரண்டு மாதங்களுக்கு
காணப்பட்ட கபடமும் கள்ளமும்
மான உடபடிக்கைகளினிடமிடம்
நான் அவர்களுமேல் வைத்திருக்க
கம்பிக்கை எல்லாவற்றையும் கட்டு
விட்டேன்.” எனச் சிலைக் கட்டுப்
பாட்டகாரி குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.
மேலும் அவர் சொன்னது
“சொற்பு போட்களுக்கு முன்னே
அவர்களைப்பற்றி வெளிவந்த திரு
கல் முறுகலான காரியங்கள் எவ்வளவு
அடிக்கடி உண்டாயினால் யான்
பாபா கம்பெனத்தை தெரியவில்லை”
என்பது. தனியாக இவற்றை விசாரணை
செய்வது கூடிய காரியமல்ல, கிட்டத்தட்ட
எல்லாச் சீலை யியாபாரிகளும் ஒரு
நன்மையும் அவர்களிலே காத்திருக்க
முடியாத அல்லவா என்பது
வாய் எளிமையும் தீவிரத்தையுமுள்ள
வர்களுக்கென்று என்னுடைய கவனத்தைக்கு
பாம்புமீது, திராத்தமும் கைமையுமாயிருக்கிற
வியாபாரிகளுக்கு இது பாக்கியம்
தானும். ஏனென்றால் கீழையியாபாரிகளின்
கருத்துகளே இப்போதும் யோக்கிய
முள்ள சிலிருக்கின்றன என்பது
நிச்சயம். அன்றையையே யோக்கிய
கிபைகையைக் குறித்து கிண்கட்டுப்
பாட்டகாரி தானும் இரண்டாம்
பேச்சுப் பேசாமல், ஆனால்
கேள்வியை, தாமதமான வியாபாரிகளைப்பற்றி
அவர் பேசியபோது புடவைக் கட்டுப்பாட்டுச்
சங்கத்தாருக்கு நாயக்கியை யூற்றியது
போலிருந்தன்கூட.

மேலும் அவர் குறிப்பிட்டார். இறக்க
முதியான சிலை கெல்லாம் கள்ளச்
சங்கத்தே முழுமையாய் போய்
கிட்டதேயன்றிச் சில்லறைக் கடை
களுக்குப் போகவேண்டி. உத்தர
வுச்சீட்டு வைத்திருக்கிற தரகப்
பொய் சொல்லிப்போன வியாபாரிகள்
முலாமகத்தான மேற்குறித்த
“பம்பாய் மில்” சிலை கெல்லாம் கள்ளச்
சங்கத்தோடு போய்க்கிட்டது. இப்படிப்பட்ட
கேவலமான மாதிரியாகக் கள்ளச்சங்கத்தைக்குச்
சிலைமேல் லாம் போகிறதற்கில், கட்டுப்பாட்டு
டென்பு தெங்கே? அது பகிடிக்கச்சு
வடமாய்ப்போய்க்கிட்டதே. எவ்வளவு
வேகம்!

கட்டுப்பாட்டுடையற்றிய விஷயத்தில்
வியாபாரிகளுக்கு விசுவமிருக்கும்.
ஆனால் அதிலே இப்படிப்பட்ட
தூஷ்செய்கைக்கு வியாபாரிகள்
ஏற்படலாமா? ஒரு தனியும்
கிடையாத கஷ்டப்படுமேற்கு
கேள்வியே? மற்ற மாதக்கோடு
சிலையும் படியாகக் கோட்டு ஏற்பாடு
கின்றது. இது அதுகூடவேண்டி
மாமா, வியாபாரிகளுடைய கள்ளம்
தடுக்கப்படவேண்டும். கட்டுப்பாட்டுப்
பிரமாணம் கருக்கு அமையாதவர்களுக்கு
கடுக்கண்படவேண்டும்.

ஆலய உடை
உலகப் பிரகாரமாக எங்கள்
உடைகளிலேயே மற்றவர்கள் எங்கள்
மதிக்கின்றார்கள். கடவுளோ
உள்ளான ஆயினது பரிசுத்தமாய்
இருக்கலைக் கொண்டு எங்கள்
மதிக்கின்றார். இதை எப்போது
பலர் உணர்வார்கள் வெளிபா

வேஷங்களோடு ஆலய ஆராதனை
க்குச் செல்லுகிறோம். ஆலயத்திற்கு
சென்ற சிசேஷ உடுப்புக்களைப் பெட்டி
கிளர்ந்து பூட்டி வைத்து ஒய்வா
ளும் எடுத்த மாட்டுகின்றோம்.
யேதாசர் வெளிபாண்டியேஷத்தி
தைப்பற்றி விவிலிய நூலில் அடிப்பட
கடி இடத்திடித்து உரைத்திருக்க
பகை நாம் உணர்வதற்கில். வெளி
மலங்காரத்தை கிரும்புகின்றவர்கள்
வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைச்
சுவர்களைப்பற்றும் பாத்திரங்களின்
வெளிப்புறத்தைச் சுத்தப்படுத்துகின்ற
வர்கள் னென்பதும் அவதானமுள்ளது.
காடகசாலையாக இவ்வலகையில்
பல்லவரே வேஷங்களை எம்
போடவேண்டியவருவது உண்மையே.
எனினும் ஆத்தமம் ஒத்தகுமிட
மாகிய ஆலயத்திற்குச் செல்லும்
போது கம்பைத் தாழ்த்துவதிலே
லேயே குரங்காட்டமாடுகின்ற கம்
மன்மம் இறைவன்பார் புடிய ஏது
வாகின்றது.

எம் உயர்ந்த உடுப்புகளைப்
போட்டுக்கொண்டு ஆலயத்திற்குச்
செல்வதிலும் கம்மம் எம்கெடுத்து
கமது வணக்கத்திற்குப் பங்கம்
கிண்கிணவர்கள் மாத் திரமணி மற்
றவர்களுக்கு இடமே உண்டாக்கு
கிறவர்களுக்கு காணப்படுகின்றோம்.
எம் உயர்ந்த உடுப்புடனே ஆலய
வாசலில் ஏறுவதைக் காணும் இந்து
சகோதரன் தான் சால்வையை அரை
யிற் கட்டிச் சாஷ்டாங்கமாய்
பணிவதை எண்ணித் தனக்குள்
முறுமுறுப்பது மாத் திர மணிப்
பிராக்கும் சொல்லிப் பரிசுதிக்கப்
பார்க்கின்றான். வயிற்றுப் பசி
போக்க வழியில்லாத ஏழைக்
கிழிவதை சகோதரன் மற்றவர்கள்
உடைகையத் தன்னுடைய உடை
யோடு ஒப்பிடுவதிலும் ஆலயம் செல்
வதை சிறுத்தப் பார்க்கின்றான்.
ஆலயத்தின் இருக்கும் போதும்,
ஒருவருக்கோருவர் தந்தம் உடை
யைப்பார்த்து மொளையு கிழை
தென்று இறமயப்பும் முறுமுறுப்பும்
அடையும் சோதனைக்குள் ஆள
கின்றோம்.

வெளிமலங்காரத்தால் ஆகின்ற
இறமயப்பும் பெருமையும் கம் இரு
தத்தை கிரப்பாபோது இறைவ
னுக்கு இடமில்லாமற் போகின்றது.
நானென்னும் அகந்தை குடிசை
இறைவன் பிரசன்னத்தைக் மறைக்க
கின்றது. எனவே ஒற்றை அருளை
யும் பெறாமல் கீழிருப்புகின்றோம்.
இவ்வாறே ஒவ்வொரு காரும்
போயும் ஆலய வணக்கம் சடங்க
சாயமாக மாறுகின்றது.

எமது ஆய்ம் கீர்வணமும்
அலங்காரங்களுக்கும் கம்மம்
படைத்து இருக்கின்ற அறிவின்
கடவுளுக்குத் தெரியாமல் கிண்கிண,
உயர்ந்த உடுப்புக்கள் போடுவதிலும்
அவற்றை நாம் மறைத்துக் கொள்
ளவாமென்பது மடமடைத் தனமே.
முதலாவது இருதய அசுத்தக்களைப்
போக்கிக்கொண்டு அன்பு சமா
தாம் தாழ்மை யென்னும் அலங்காரங்களுடன் போதலே இறை
வன் ஆசிக்கின்றார். சரி திரவ
ணத்தைப் போக்க மேடியில்லாத
தூய்மையுள்ள ஒரே மாதிரியான
உடுப்புக்களை அணிந்து கொண்டு
போவதிலும் கம் மனத்தை ஒரு
வழிப்படுத்த ஏதாவதும். யுத்த
மீர் சத்தருவை எதிர்த்து ஒரே
உடை அணிந்து ஒரே கோக்கத்
துடனே அணிவருத்துச் செல்லு
கின்றனர்; கிறிஸ்துவர்கள் இறு
வியாகிய நாம் ஆயிபுடைசின்
அலங்காரத்தோடு கம்மம் தாழ்த்திச்
செல்வது எவ்வளவு அத்தியாயி
வரியும். இச்செய்கை சமீகமம்
காண்பவர்களுக்கும் எத்துணை
ஆனந்த பாவசுத்தை யுண்டாக்கும்.
எத்தனை பேரை நாம் கிறிஸ்தவ
ணத்தைக்குக் கொண்டுவரலாம்.
கிறிஸ்தவம் ஆயிவையே போயு
தத்தை சுந்து சிசோடு போரடி
வல்லமை தருகின்றது. அருள்
யுக்கியதை நாம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு
100 ரூப சொ
வார்.

William Mather குரபு
பெண்கள் நிலையத்தின்
3 ம் வருஷ அறிக்கை

கமது ஆண்டுவன் கட்டாட்சு
தல் மூன்று வருஷங்களைக் கழித்து
இன்றைக்கு நடைபெறும் வருஷத்தில்
வந்திருக்குமேபோது, அவருக்கே மதி
மையும் கனமும் ததையும் உண்டாவ
தாக. இன்று கமக்கு ஒர் சந்தோஷ
மான நான். பெண்கள் நிலையமைய
குழந்தை தன் மூன்றாம் பாயத்தை
முடித்து மழலைச்சால் மாரி தெளி
வாய்ப் பேசுவதையும், காணாந்
கட்டபுறமும் பாத்த மகிழ்ச்சி
மையுமும் நான் இதுவே, இன்று இப்
பெரிய கட்டமாய் சிடுகின்ற ஆயி
நீங்கள் நிலையத்தின் வளர்ச்சியைப்
பார்க்கும்படி கூடி வந்திருக்கும்
போது, கடந்த வருடத்தின் வளர்ச்சி
மையும் தளர்ச்சியையும் கூறுவது
கமது கடமை. 1944 ஆண்டின்
பல முக்கியமான மாற்றங்கள் கடந்த
தேறிபதால் இக்கிலைபத்தின் சரித்
திரத்தின் இது ஒர் கிரேஷித்த வருஷ
ஷம் எனக் கூறலாம்.

யாவரும் அறிந்தபடி இக் நிலை
யத்தில் இரு வகை வேலைகள் நடந்தே
யின: ஒன்று ஒரு பட்டாலும், இப்பாட்டாலில்
செய்த வருடம் 27 பெண்களைக் தாரிக்குப்
போட வந்தனர். இவர்கள் ஒரு சந்தோஷ
மான குடும்பத்தில் இவ்விடத்தில் இருக்கின்றனர்.
இப்பிள்ளைகள் இணையில் பாடசாலை
யில் படித்து வந்தனர். இவர்கள் கல்வி
கிழியாமல் அதிக கிரைஷி எடுத்த
வந்த நிலைமையே ஆசிரியர் பூமித்தி
பத்தினிப்பிள்ளை சபாபெத்தின்
திறகு பிள்ளைகளைப் பெறாமல்
செயலாள் சகையின் பெறாமல்
கன்றி கூறுகின்றோம். சென்ற வருடத்
தில் கடந்த 5 ம் வருஷ சோதனை
யில் மூன்று பிள்ளைகள் முகாம்
வகுப்பில் சிந்தியடைந்திருக்கின்றனர்.
ஒருவருக்கு (Denham
Scholarship) கடைத்திருக்கிறது.
மழக்கமையே வருஷ முடிக்கிறது,
பிள்ளைகள் உட்கிண்கிண தமீழ்ப்
பாடசாலைக்கு J. S. C. வகுப்பில்
போய்ச் சேர்வார்கள். தரிபாது
எனது பிள்ளைகள் J. S. C. வகுப்பில்
ஒரு பிள்ளை ஆங்கில பாடசாலை
யால் உதவி பெற்று ஆங்கிலம்
கற்றும் வருகின்றனர். கல்வி
கில் மாத்திரமல்ல, வேறு அறிவின
ஆகும் வளர்ச்சியிலும் பிள்ளைகள்
முன்னேறி வருகின்றார்கள். சிசேஷ
மாய் சாயத்தங்களில் கடந்தோடும்
கடக்கும் ஐக்கீ கட்டங்களில்
இப்பிள்ளைகள் உற்சாகமாய் பாட
பாட்டுக்கள் கேட்பவர்களின் காதில்
கொண்டிருக்கின்றனர். இப்பெரிய
வளமில் பிள்ளைகளின் ஆரவாரமும்,
அக்கனிப்பும், ஒட்டம் ஆட்டமும்,
கிண்கிண இப்படி அந்த சந்தோஷத்தை
உண்டாக்கினது. ஆனால் இவ்வளவு
தொகையான பிள்ளைகளை எங்கள்
அனுபவபாடசாலையில் வைத்திருக்க
முடியாதென்றே எண்ணுகின்றோம்.
யாவருமறிந்தபடி அரசாங்கத்தால்
உண்டாக்கப்பட்ட புது சட்டத்
தீண்ட்படி, தாயும் தகப்பனும் இல்
லாத பிள்ளைகள் மாத்திரமே வருஷ
காலத்தில் அனாத பாடசாலைகளில்
படிக்கலாம். இச்சட்டத்தின்படி
27 பிள்ளைகளில் இரு பிள்ளைகள்
மாத்திரமே இங்கு இருக்கலாம். இவ்
கிறிஸ்தவம், அதிக பரிதாபமான
கிலையில் இருக்கின்றன ஏழு
பிள்ளைகளை எங்கள் தாரிப்போ
டென்ற எண்ணத்தினால் இவ்விடம்
வைத்திருக்கின்றோம். இவ்வெழு
பெரியும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொ
ர் சிசேஷ சிவமயப்பற்றியும் கம் உதவி
பெறுகின்றனர். இவர்களில் தீவிர
பகுக்கியிருந்து வந்த ஒரு பிள்ளை
காலம் சென்ற தருவாளர்
(Edward Mather) இது குரபு
திராசு அவருடைய முத்தமகன்.
அவருக்கு 100 ரூப சொ
தேதத் தாரிக்குகின்றார். இவ்வன்

நாம் தங்கள் அருமையானவர்களின்
குரபுத்தின் ஒவ்வொரு பிள்ளையைத்
தாரிக்கு ஒவ்வொருவர் முன்வந்து,
வருஷம் 100 ரூபாய் வீதம், 5 வருஷ
களுக்கு ஒரு சந்தோஷக் கிரமாயின்
ஒர் குரபு அனாதசாலை வைத்து
அனாத திக்கற்ற பிள்ளைகளை எம்
தாரிக்குக் கிடும். 5 வருஷத்தின்
பின் இப்பிள்ளைகளைக் கதி என்ன?
என்ற கேள்வி கேட்கப்படும். இக்
குறித்த காலத்தில் அதிகமான
பிள்ளைகள் J. S. C. வகுப்பு
படித்து முடித்தவிடுவார்கள். அதன்
பின், சென்ற காலத்தில் செய்தது
போல் அவர்களை எம் Nursing
படிக்க ஆலயத்திற்குக்கு எங்கள்
கைத்தொழில் சாலைக்கும்
அனுப்ப ஒருவருக்கு செய்வோம்.
அதேசர் குரபு சிவியம் இவ்வெ
ழைப் பிள்ளைகளுக்கு உதவி புரிவீர்
கென்றே எங்கள் வேண்டுகோளும்
கம்பிக்கையும்.

அரசாங்கத்தின் புதுப் பிரமா
ணத்தின் பெறப்பெறும் சென்ற
மாதத்தில் பிள்ளைகளை அனாத
சாலைமே சிட்டு கம் விடுகின்றோம்
அனுப்பும்போது, எங்கள் திரும்பி
வர ஒழுங்கு செய்யவேண்டுமென்று
அவர்கள் அழுக்கையுடன் எங்களிடம்
செய்த கிண்கிணப்படி அதிக பரிதாப
மான காட்சியால் இருந்தது. இப்
புது ஜண்டில் எங்கள் அனாத பாட
சாலை 4 பிள்ளைகள் மாத்திரம்
இருக்கின்றனர். இவ்வருஷ முடி
கில் இன்னும் எத்தனைபேர் இருப்
பார்கள் என்பது இங்கு கூடியிருக்க
முடியாமல் போய் சிவியம் சிவியம்
கமையிலேயே தங்கியிருக்கிறது.
சென்ற வருடத்தில் அனாத பாட
சாலை 5 உதவி செய்த உண்மை
யாயும் கிரிசுனாயும் பிள்ளைகளைப்
பாரமரித்து வந்த பூமித் அன்னை
பூராம். கிண்கிணத்தம் பி
கிண்கிண காணாமல் கம்மம் கிட்டு
கிண்கிணர். அவரின் சேவைக்காகவும்
ஒத்துழைப்பிற்காகவும் எம்
கன்றி கூறுகின்றோம்.

எம் இக்கிலைபத்தில் செய்த
வருஷ கிரேஷித்த வேலை “வாஸிப்
பெண்களின் கைத்தொழில் கழகம்”.
கமது கைத்தொழில் பாடசாலையில்
கடந்த வருஷத்தில் இருபது பெண்
கள் கற்று வந்தனர். இவர்களில்
ஒருவர் ஆசிரியாயும், ஒருவர்
Nurse ஆகவும், ஒருவர் Matron
ஆகவும், ஒருவர் மேற்படிப்பிற்கும்
கமம் கிட்டுப் போய்க்கிட்டனர்.
தற்போது 16 பேர் கை வேலை
யில் கட்டுப்பாட்டுக் கிண்கிணர்.
கொழுப்பு, கட்டக்கொழுப்பு, கற்ற
பருத்தித்தலை, வட்டுக்கோட்டை,
நீலப்பருக்கி முதலிய பல இடங்களில்
கிண்கிண இவர்கள் இக்கிலைபத்திற்கு
வந்திருக்கின்றனர். உதவிக்காகவும்,
கல் இல்லிடைத்திற்காகவும், அமைதி
பான சிவியத்திற்காகவும், வருஷ
கால சிவியத்திற்காகவும், பரி
சுத்த சுற்றுலாக்காகவும், இவ்
விடத்தை சாடினும், இயன்றமட்டும்
ஒரு கிறிஸ்த குடும்ப சிவியத்தை
கடந்தப் பழக்கிக்கொள்வதே இவ்
விடம் இருக்கும் பெண்களின் கோக்
கம். இக்கே வரும் ஒவ்வொருவரும்
கீட்டுப் போறப்பெறு முறையு
எடுத்த அனாத பாத்தவதற்கு ஏற்ற
ஒழுங்குகளையும் கற்றுக்கொள்ளத்
தருகும் பெறுகின்றனர். கீடு
வளவு யாவற்றையும் சுத்தம் செய்
வதும் இப்பெண்களே. கீட்டுக்
கடமைகளுடன் தொழிற்சாலைமீதும்
ஏழு மணித்தியால வேலை செய்வா
கள். தொடக்கத்தில் நூல் சுற்று
நிலையே கோத்தகை கழிப்பார்கள்.
கிண்கிண கற்றிய நூல் நிலைப் போட்டு
heek இல் கோத்து, பா ஒடி
றேகையில் சுற்றுலாக்கள். இவ்
நிலைபத்தின் அனாதத்தின்தான் தரி
யில் பூட்டி செலவு செய்வார்கள்.
கிண்கிண செலவு செய்யத் தொடக்
கும்போது இப்பெண்களின் முகத்
தில் தோன்றும் உற்சாகமும் சந்தோ
ஷமும், பார்ப்பவர்களுக்கும் சந்தோ
ஷத்திற்குப்படுத்தும்.

